

ПИЛИП (гримає): Бери!

ГРИЦЬКО: "Бефель"! (Стає на "позір", салютує їй бере).
Сердешне спасибі!

МАРУСЯ: Я те ж... (Підносить Грицькові свій клунок).
Будь ласка...

ГРИЦЬКО: Для мене? А... а.. а.. Що то, то ні...

ПИЛИП: Бери!

ГРИЦЬКО: "Бефель"! (Взяв) Красненько дякую!

КАТЕРИНА: І від мене... (передає "провіянт"). Будь ла-
ска...

ГРИЦЬКО: Ніби мені? А... а.. а.. Ніяк не можу...

ПИЛИП (гукає): Бери!

ГРИЦЬКО (на позір): Приказ, пане генерале! (Бере). Щи-
реньке спасибі, вам..! (Не може собі ради дати з клун-
ками).

ПИЛИП: Чекай но, небоже, я тобі поможу... (Хоче брати
клунок).

ГРИЦЬКО (покvapцем): Нема — нема... О, вже добре!

ПИЛИП: Ну, марш! У дорогу! Сервус! (До жінок).

ГРИЦЬКО (стукає закаблуками).

ГАНДЖЯ й дівчата: Дай Боже здоровля!

ОЛЕСЯ (швидко): А знову приходіть!

ГРИЦЬКО: До кого?

ВСІ: До мене! До мене!

ГРИЦЬКО: Прийду! Здорові бувайте й лихом не помінай-
те! Гарзд!

ВСІ: Щасливої дороги! (Виходять. Попереду Грицько, за
ним Пилип поштовхує його, далі Гандзя, Олеся, Кате-
рина й Маруся. Музика грає похід).

Завіса.